vna stilus qua potit q. an. ad saluanda dam̃ gla. sua in dō
e. ei au. no. Ad mām̃ supdam̃ vide Archid. i Rosan. xxv. qui.
i sūm̃ i fi. Et p eūdem q. an. d'ripto fi. ppt. li. vj.

Vtz vz acceptō sin
m sra me sein p ex
pectmte i qui fuit
er ay pulsuatz sic
sic qua luct ante
acceptam̃ peneit pu
rsuāt in Executor
id reuisuit vz et
collect ordiatiō ipe
dic. Dūo et

Tem fuit dūtū Vtz valet acceptō sin i sin mesem p impetūtez
aplm i forma qm pompeyus ap pulsuatum qnne fuit qualiz
p executum sua ispe ante acceptam̃ peneit pulsuari / in idem
Executor ea pulsuate reuisuit Videba² ep no p clamey tu ei que
Auditores tpe dm̃ q.mo. Declarauerut dictu no obstē impedi
n mīi tūm executore p t pastoralis de h. p. venies. Phac ptz
eam dūs p.mus Egidius optic br. p. C. De ordi. mtem. c. 4. et
mpte ena sine culpa ie impedit legati sue actu implenti in
hijs no obstam̃ dns q.mo. a dūs Auditoribus tue q.sulte declā
pdem acceptum valuisse et valere et collocem̃ sam̃ p ordiariū
mīm mensem post dictum acceptam̃ et ante pulsuatum hmoi ꝺ
ne melius valuisse dumo obstāt impetūte fecisse diligeciam
qua potuit vt gra sua pursuat² et statuisset p ei quo mō pulsu
tam fuisset ꝺcl p Executore p regulam ep ꝺ me no sunt ie sa.
De rem ei de re mīo sine culpa li. vj. sū. cest c. quidā de cler
ci. p hac ptz alle² ena tue p. mīo cuidā ff. De ordi. et de mō.
et q.mo pau. Scio m de. pdem ei au quod que no obest huic o
stitum Rota loqui² q̄n sunt p impetūtem et no executore que
mō gra sua pursuat² ac m mīo nō sūtur p executorem et no p
impetūtez ergo et sic ibille tpe cum sp fuit obstatū in palio
dumo ex pste p mensem q.stitet uel q.stitue posset. De alienate et
bon̄ reuocatiōe eius tpe impetūtis et acceptatiōis precluse ipe
p. m̄ gīm alleg. et de mīm quem que ex meo et mei fauore
et ex altūs facto dependz. Dns Egidius distinguebat sic et mi
hi pulchre / q. a debitor et mu q̄dem in p̄sona illius meo pclu
ua dz implei. Aut ex q̄dam alterius reuisantis q.sentie ordinis
implemeto. Prima q.dem habetur p decretū vt p. i. legati C. De
testā. Intestā mu habet² p impletū C. De mīs et ꝺ ordinē
facto p. i. Si vō impedi² p illū qui implē dz sibi imputet Si
p tēm dilatus² aut sic soluendo uel no p̄sur ibi no. p Ly i dā
p. i. C. De mīs et ꝺ ordinē. Vt dā p. legatū p eundem mo
hic no debet tardius p mīm q̄ngentas i p̄sona impetūtis scd
ordinem Executoris ergo Rota ena soluendo no e cui ilin spuali
n no rapiunt mīi esse nec declinandum si q̄is quapio de sy. e
quelam et ibi no ergo ndū agi no ptz p impetūte qua Execu
tor et sic no pecht mue et t. m̄ gīm alleg. vna c pastoralis
De mre pa. et t benies de fi pie.

Impetūm bñficij primo
p q̄rtū mīoris non
fuit ꝺ hac q̄rta de
ꝺo. ut q. sponsalia c
mīr. q̄rtū p. ꝺ. ibi
p. hac mīo. p. va
de pñs time q̄rtam
licet no fuit q̄rta

Tem si impetrat² binas vnas p. q̄rtas mīoris fuit dūm Vtz fuit
tenat im petūm hac q̄rta de q̄rtede vel q sponsalia fuit et cessat
q̄rta Et breuiter sine argūto fuit q.clusum q. no sed ꝺportebit

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 718, p. 366 – Guilelmus Horborch: Decisiones novae Rotae (http://www.e-codices.ch/fr/csg/0718/366)